

Σελήναδ'ιτι κε

ΥΕΟ

Από τη συζήτηση η αλήθεια

Και τα δυό άρματα συνό-
δευαν πολλά μικρά παιδιά, ντυ-
μένα μασκαράδες, με στολές
(Συνέχεια στη σελ. 2)

Καψόνι και Αντίσταση

Την παραμονή της 25ης Μάρτιου το 1943, ήρθαν στο χωριό μας δύο καραμπινιέρηδες (αστυνομικοί) Ιταλοί, απ' το Κομπότι. Στο Κομπότι υπήρχε ενισχυμένη Καραμπινιέρια (αστυνομία) γιατί από το Νοέμβριο του 1942 και μετά, γνώσαν επιχειρήσεις των Ιταλών στην περιοχή Δημαριού - Κλειδιού και Σκουληκαριάς για την εξόντωση των ανταρτών του Ζέρβα και Καραμπινιά.

Φοβόταν λοιπόν οι Ιταλοί, μήπως η Εθνική Γιορτή των Ελλήνων, δώσει αφορμή για γενικότερη εξέγερση κι ήρθαν να βολιδοσκοπήσουν τα πνεύματα. Τράβηξαν κατευθείαν στην απάνω πλατεία, όπου ήταν και το καφενείο του μπάρμπα - Στέφου Μπαγεώργου. Μπήκαν στο μαγαζί φουριόζοι, είπαν «μπουν τζιόρνο» (καλημέρα), παράγγειλαν «κόνια» και τα κατέβασαν μονορούφι. «Ε, βίβα, ε, βίβα!».

Έπειτα ξαμολήθηκαν στην καμπάνα κι άρχισαν να τη βαρούν δαιμονιώδως. Ξεπετάχτηκαν οι γείτονες κι ο πρόεδρος Γούλας Σαπρίκης. Κατέβηκαν έπειτα, ξαναρουφούν άλλα δύο «κόνια», ξανάπαν «Ε, βίβα» και δγήκαν στους λίγους συγκεντρωμένους.

«Πρόντο εντώ, παπά εντώ, ντάσκαλο εντώ, όλο χωριό εν-τώ».

— Άιντε, ρε παιδιά, ειδοποιήστε τον παπά και το δάσκαλο κι όποιον άλλο βρείτε, είπει ο Γούλας.

— Ήρθαν ο Παπαδασίλης, ο Αθανασίου και πολλοί άλλοι, ανάμεσά τους και ο μπάρμπα - Χαράλαμπος ο Παπαγιάννης. Και οι Ιταλοί συνέχιζαν. Ανεδοκατέβαιναν, χτυπούσαν την καμπάνα και ρουφούσαν κοινά. Είχαν γίνει τύφλα στο μεθύσι.

— Έπειτα πλησίασαν τους συγκεντρωμένους.

— Πρόντο εντώ;

— Εδώ είμαι π' να μη πά'ρ' ου διάουλου;

— Παπά εντώ;

— Εδώ είμαι...

— Ντάσκαλο εντώ;

— Εδώ κι εγώ...

— Τώρα γκραμμές, τέσσιαρα, τέσσιαρα, δείχνοντας ο Ιταλός με τα δάχτυλά του.

— Άιντε, ρε παιδιά, είπαν, να δούμε τί θέλουν.

— Έπειτα άρχισαν πάλι οι Ιταλοί τα σούρτα - φέρτα με την καμπάνα και τα κοινά κι έδιναν κινούργιες διαταγές:

— Τώρα γκραμμές τρία - τρία.

— Τώρα γκραμμές ντύο - ντύο.

— Τώρα γκραμμές ένα-ένα.

Εδώ ήταν που 'γινε «Τ' Κουτρούλ' ου γάμου». Προσπαθώντας να κάνουν γραμμή «σε φάλογια κατ' άντρας, κάποιος πατάει στις μύτες τ' αρβανίτικα τσαρούχια του μπάρμπα - Χαράλαμπου και τον ανέτρεψε. Κάτω ο Χαράλαμπος, πέρα η σκούφια!

— Άι στου διάουλου, ωρέ! Να τσ' πά'ρ' ου διάουλος τ' μάνα κι τουν πατέρα τσ' κιαρατάδι! Καλά είπι κι ου άγινος πως θα πιάσουν ούλα τ' ασκέρια τ' διαόλ' απ' ιδώ.

— Σουτ, σουτ, φώναζαν οι άλλοι.

— Τί σουτ κι σουτ, τσ' παλιουκαρατάδι;

Παίρνουν θάρρος και άλλοι. Βγαίνει κι ο Γούλας μπροστά.

— Έλα δώ, μαρέ, λείε στον καραμπινιέρη. Τί τρία - τρία και ντύο - ντύο, είναι αυτά; Εμείς πάμε «κολονέλο» (διοικητή).

— Τίπουτι, τίπουτι, καλό χωριό εντώ, είπαν οι Ιταλοί.

Τότε κατάλαβαν το καψόνι που 'φαγαν. Κάποιος είπει:

— Πάμε, ρε παιδιά, να διαμαρτυρηθούμε στην Καραμπινιέρια;

— Πού να πάμε, μαρέ! είπει ο Γούλας, στον κατακτητή να βρούμε δίκιο; Δε λέτε που απ' αλληλαχτήκαμε από τα τσαγγάλια;

Ο πρωτότυπος τρόπος αντίστασης του μπάρμπα - Χαράλαμπου και των άλλων, είχε δώσει τέλος στο μαρτύριο των καφωνών.

Χρήστος Σεργιάννης

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1) σουν οι Χρήστ. Σεργιάννης και Η. Ζορμπαλάς αποτελούν την σπονδυλική στήλη της εφημερίδας. Γι' αυτό επιβάλλεται να συνεχίσουν να γράφουν με την ίδια φαντασία, μεράκι και ερευνητικότητα, αλλά κι άλλοι να τους μιμηθούν, για τέτοια θέματα, που όλοι συμφώνησαν, φυσικά κι ο Ηλίας που παρέμεινε!

Ξαναπήρε το λόγο ο Πρόεδρος κ. Χαδέλας και είπε πως για να γίνει ομάδα αιμοδοσίας πρέπει τουλάχιστον δεκαπέντε (15) άτομα να πάνε γι' αυτό το σκοπό. Για τα απορρίματα κατ' επανάληψη έγγραψε η εφημερίδα και υπάρχει - λειτουργεί, απορριματοφόρο. Τόνισε πως η Αδελφότητα δεν υποκαθιστά τους φορείς του χωριού, απλά, ηθικά και υλικά τους συνδράμει. Έβριζε το χιλιοεπιμύριο θέμα στενότητας ύλης για την εφημερίδα, αλλά και την έλλειψη ή ελλιπή ενημέρωσης της Αδελφότητας - εφημερίδας από τους φορείς του χωριού μας.

Ακολούθησαν οι υποψηφιότητες και αρχαιρείες για την ανάρδειξη του νέου Δ.Σ.

Εκλέχτηκαν κατ' αρραβωνιστική σειρά οι: 1) Ζορμπαλάς Ελπίδα, 2) Κασιμπόκης Α. Παντελής, 3) Κουτσόδιδας Νίκος, 4) Παπαθανασίου Σωτήρης, 5) Παπαπάνος Βασίλης, 6) Τζουβάρας Γιώργος, 7) Χαδέλας Γιάννης.

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή οι: 1) Καλιόνης Φίλιππος, 2) Κασιμπόκης Π. Γιώργος, 3) Καλαμπάκης Λάμπρος.

Για την Πανηπειρωτική: 1) Παπαθανασίου Σωτήρης, 2) Χαδέλας Γιάννης.

ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΝΑΒΑΙ

(Συνέχεια από τη σελ. 1) που τους έδωσε ο ΠΥΡΣΟΣ.

Όταν γύρισαν από την Άρτα, έκαναν παρέλαση και μέσα στους δρόμους του χωριού μας τ' άρματα και κατέληξαν στην πλατεία. Εδώ στήθηκε χορός χαριτωμένος και κεφάτος.

Η φιλόδοξη και συλλογική αυτή προσπάθεια έγινε πρώτη φορά από τον Π.Σ. γι' αυτό, όπως ήταν επόμενο και μικροατέλειες και προβληματίκια παρουσιάστηκαν χωρίς ούτε να φτωχύνει η αισθητική ούτε να απογοητευτούμε.

Πιστεύουμε πως του χρόνου, αν ο καιρός το επιτρέπει, γιατί θάνατι νωρίς οι Απόκριες, με την πείρα που φέτος αποκτήσαμε, οι εκδηλώσεις εκείνης θάνατι πιο καλύτερες για όλους μας.

Σημείωση: Παλιότερα τα καφενεία πλήρωναν για να φέρουν όργανα. Τώρα που είναι με έξοδα του Π. Συλλόγου, αρνούνται και δεν προσφέρονται να εξυπηρετήσουν τον κόσμο.

Το Δ.Σ.

Ευχαριστούμε τον Η. Καρανίκα για την εισφορά του δρχ. 10.000 στην Αδελφότητα.

Αθρόβα και αυθόρμητα πάντοτε έδωσε και δίνει το ηθικό και υλικό παρόν στα κοινά των Σελλάδων.

Το Δ.Σ.

Ι Η Σ Ο Υ Σ

(Του ΕΛΙΓΙΑ Γ. 1901 — 1931)

Απόψε ήρθα κι εγώ γλυκέ αδερφέ της Ναζωραίας θάρβαρα πάθη πνίγονται εντός μου για άγρια μίσση να κλάψω μπρος στο αιμόφυρτο κορμί της πλέον ωραίας ψυχής, που έχει ποτέ στον κόσμο ετούτο ανθοδόληρι.

Της Γαλιλαίας κρίνε σεμένε, προς το λευκό το φως σου πόσες φορές φτερούγισαν των ταπεινωμένων Ελπίδες! πλήθος σταυροί κατάντικρυ στάθηκαν στο δικό σου δικό και ξένοι οι Φαρισαίοι, αλί κι οι Σταυρωτήδες.

Δεν είσαι ο πρώτος, μήτε κι ο στερνός Εσταυρωμένος κι όμως η δόξα σου άσπιλη μέσ' των θνητών το γένος γλυκέ Ιησού, στον κόσμο αυτόν της πίκρας και του φόντου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΑΓΑΠΗ...

«Ψηλώνει ο κτίστης εκκλησιά, πανίν απλώνει ο ναύτης και στο σκολιόν ο μαθητής συλλογισμένους πεί. Κτυπά κουδούνι μπαίνουνε αράδα στη γραμμή τους. Μπαίνει κι η πρώτη η άτακτη κι η τρίτη που διαβάζει, μπαίνει κι η έκτη αμλίτη της Καρανίκα η τάξη...».

Ζεστή ακόμα η κιμωλία απ' το χέρι σου κι άλυτες οι τελευταίες γραμματικές ασκήσεις και τα σύμβολα στον πίνακα μισοσβυσμένα. Οι μαθητές στα θρανία δακρυσμένοι απορούν τί τάχα νάβηλαν να πουν αυτά τα σύμβολα μιας και χάθηκε ο ιερός τους παράγοντα. Στο άκουσμα - ανώνυμα και τα πετυχημένα συνθήματά σας.

Στέκομαι, ενδεικτικά, σε μερικά από τα τόσα αξιόλογα κείμενά σας:

— ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΘΥΣΙΑ-ΖΕΤΑΙ. Ο άδικος θάνατος του Ούλοφ ΠΑΛΜΕ, πρωθυπουργού της Σουηδίας, αγωνιστού της Ειρήνης.

— ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ. Μαρίνος Αντύπας - Κιλέδερ. Οι αγώνες του Λαού μας.

— ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ... διδακτικό, φιλοσοφικό.

Μακάρι όλα τα έντυπα που εκδίδονται από Αδελφότητες και Συλλόγους να ακολουθού-

Αγγέλα Ηλ. Ζορμπαλά

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΗΣΕΙΣ

Σελλάδες: Η Ελένη συζ. Βαγγέλη Σπεργίου γέννησε κορίτσάκι.

Τα «Σ.Ν.» εύχονται «Να τους ζήσει».

ΑΡΡΑΒΟΝΕΣ

Σελλάδες: Η Ουρανία Σαπρίκη αρραβωνιάστηκε με τον Χαράλαμπο Μπίτζα από το Πέτα.

Τα «Σ.Ν.» εύχονται «Καλά στέφανα».

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αθήνα: Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Δερβένι η Νόνη Καρανίκα, 50 χρονών.

Αθήνα: Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό ο Λάμπρος Παπαπάνος, 73 χρονών.

Αθήνα: Σε τροχαίο ατύχημα σκοτώθηκε στην Αθήνα ο Βαγγέλης Κόρδας, 34 χρονών από το Κομπότι, όπου και κηδεύτηκε.

Τα «Σ.Ν.» εκφράζουν τα πιο συγκινητικά συλλυπητήριά τους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όλοι συμεμείστηκαν το πένθος μου, από το θάνατο της γυναίκας μου, γι' αυτό και τους ευχαριστώ.

Ηλίας Ι. Καρανίκας

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Προς την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Στο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ του Δήμου Χολαργού, από κάποια ευτυχή σύμπτωση διάβασα την έκδοση της ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ σας «Σελλαδίτικα Νέα» Γενάρη - Φλεβάρη 1986.

Εντυπωσιάστηκα από το πλούσιο και πρωτοποριακό περιεχόμενο της εφημερίδας σας.

Όλες οι σελίδες παρουσιάζουν αξιοθαύμαστον ενδιαφέρον.

Η ποικιλία στα θέματα δεν κουράζει τον αναγνώστη, αντίθετα τον βοηθά να απολαύσει, να μάθει, να σκεφθεί.

Εντυπωσιακή η έλλειψη κομματικής απόχρωσης, κάτι που ενώσεις τους συμπολίτες και συμμάχους στην καλλιέργεια πνεύματος φιλίας, αλληλοσεβασμού και τελικά στην πρόοδο.

Τα τοπικά θέματα περνάνε με απλότητα και σαφήνεια, έτσι που να προβάλλονται σίγουρα στο μέτρο που η σημασία τους επιβάλλει.

Ο προβολέας σας ρίχνει έντονο φως πάνω σε θέματα ιστορικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, εθνικά, παγκόσμια.

Ενθουσιαστήκα με όλα ανεξαιρέτα τα δημοσιεύματά σας, επώνυμα - ανώνυμα και τα πετυχημένα συνθήματά σας.

Στέκομαι, ενδεικτικά, σε μερικά από τα τόσα αξιόλογα κείμενά σας:

— ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΘΥΣΙΑ-ΖΕΤΑΙ. Ο άδικος θάνατος του Ούλοφ ΠΑΛΜΕ, πρωθυπουργού της Σουηδίας, αγωνιστού της Ειρήνης.

— ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ. Μαρίνος Αντύπας - Κιλέδερ. Οι αγώνες του Λαού μας.

— ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ... διδακτικό, φιλοσοφικό.

Μακάρι όλα τα έντυπα που εκδίδονται από Αδελφότητες και Συλλόγους να ακολουθού-

«ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Διμην έκδοση
Αδελφότητας
Σελλαδίων Άρτας

21ο ΦΥΛΛΟ
ΜΑΡΤΗΣ —
ΑΠΡΙΛΗΣ 1986

Συντάσσεται από Επιτροπή
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Χαδέλας Γιάννης
Θεοδόμαντος 34 Α. Ιλίσια
τηλ. 7755427

Τις Ετήσιες Συνδρομές
Εσωτερικού δρχ. 200
Εξωτερικού > 500

Υψηλ και συνδρομές μπορείτε να
στέλνετε στις διευθύνσεις:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΕΛΑΣ
Θεοδόμαντος 34
Άνω Ιλίσια Αθήνα

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Λευκό Ορέαν 32
Άνω Καλαμάκι Αθήνα

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Ματθαίος Θεόδωρος
Βατσαζή 9 — Τηλ. 5222.297

σαν τη δική σας σωστή γραμμή.

Για την πλούσια δράση της Αδελφότητάς σας, που ένα θαυμαστό δείγμα της είναι η εφημερίδα σας «Τα Σελλαδίτικα Νέα», αξίζετε ολόθερμα συγκαταθήκη.

Ειλικρινά τέτοιοι, Πατριωτικοί Σύλλογοι, αξίζουν κάθε στοργή και κρατική υποστήριξη.

Συμφωνώ με το σχόλιό σας «Πιο φιλόξενης», για την προβολή του πλούσιου έργου των Συλλόγων από τα κανάλια των δύο ΕΡΤ. Είναι εθνική ανάγκη.

Με ειλικρινή εκτίμηση
Μιχάλης Σταματιάδης
(Δωδεκανήσιος)

Υ.Γ.: Σαν απλή εκδήλωση συμπαραστάσεώς σας σας στέλνω με ταχυδρομική επιταγή δρχ. 500 (πεντακόσιες).

Μέτanos 78, Χολαργός 155.61
4.4.1986

Προς την Αδελφότητα Σελλαδίων Άρτας

Έλαβα το τελευταίο φύλλο των «Σελλαδίτικων Νέων» και ευχαριστώ για την τιμητική προσφορά. Θεωρώ επίσης καίριο μου και να σας συγχαρώ για την περιοδική σας αυτή έκδοση, διότι είναι απ' τις καλύτερες που είδους της: Σωφώς, γιατί η εμβέλεια του περιοχόμενου της δεν είναι περιορισμένη στα στενά πλαίσια ενός χωριού ή έστω μιας πό-

λεως. Επεξεργάζεται, επίσης, κατά ελλειπτο και ανεπιτήδευτο ύφος τα θέματα που την απασχολούν και που ειλικρινά θαύμασα, ότι καλύπτουν μεγάλο φάσμα απ' τον κύκλο του επιστητού.

Γι' αυτό ακριβώς διαβάζεται ευχάριστα και από μη Σελλαδίτες, όπως είμαι εγώ.

Ακόμα ένα σπουδαίο προσόν της εφημερίδας σας είναι, ότι δεν εμπλέκεται στους ιστούς της πολιτικής, ολίσθημα το οποίο, συνήθως, δεν αποφεύγει από τις περισσότερες εκδόσεις αυτού του τόπου.

Για όλα τα ανωτέρω, παρακαλώ να δεχθείτε και πάλι, εκτός απ' τις ευχαριστίες μου και τα θερμά μου συγκαταθήκη για την ευγενική σας προσπάθεια και προσφορά.

Αθήνα - Αγ. Μελετίου 93
Στράτος Παρασκευαΐδης
Λυκαίραρης

Αγαπητοί μου χωριανοί Σελλαδίτες,

Είμαι ο Χρήστος Σεργιάννης — τού Γιώργου Βέτρη.

Οι πιο πολλοί από σας δεν με θυμάστε. Όταν τελείωσα το Δημοτικό σχολείο έφυγα για τον Πειραιά.

Τώρα είμαι στον Καναδά. Σας ευχαριστώ πολύ για το μουσικό, Μεταξά, που μου στείλατε.

Σας στέλνω μια μικρή επιταγή, έτσι για δώρο.

Με Σελλαδίτικη αγάπη
Σας χαίρετώ
Χρήστος Γ. Σεργιάννης
Καναδάς

Μια κριτική επιφυλλίδα

«...και μούδωκες εδώ σ' της γης τον τρόπο να φεύγω απ' τα καθημερινά για να τραβάω για τη γλυκεία και ξάστερη πατρίδα, όπου μετράει τον τόπο που πατάμε».

ΔΑΝΤΗΣ

Α'.

Ετούτη η εφημερίδα φαίνεται πως ακολουθεί την μοίρα των διαφόρων εντύπων του είδους της. Να δικάζεται δηλ. στη μονοτονία της καθημερινής τριβής, αντίθετα προς την προβολή του πλούσιου έργου των προεσβείων το «άλλα απ' τη φθορά». Βέβαια, όσο κι αν παλεύουμε ν' αντισταθούμε, η τριβή αυτή στο τέλος καταντάει αναπόφευκτη. Ο σκοπός όμως είναι να μη γίνει και παγιδευτική. Στο κάτω - κάτω, σε στιγμές εξερέσσης των διαμαρτυριών της εφημερίδας μας, θα μπορούσε ίσως ναβρεί τρόπους διατυπώσεως πιο οικείους με την νοοτροπία μας και πάντως έξω από το εριστικό δημοσιογραφικό ύφος. Για παράδειγμα, θυμάμαι ένα περιστατικό. Εδώ και σαράντα περίπου χρόνια, διαμαρτύρονταν ο μακαρίτης Μ. Καλαμπόκης — ο Χούχλας — στον τότε βουλευτή Άρτας, τον επίσης μακαρίτη Ρίζο, λέγοντας περίπου: «Για να σου πω κυρ' υπουργέ... Τί μας θ' μάσε όποτε χρειάζεσαι τον ψήφο μας και μας κοιταλείς απ' τον πόνο σου». Και μόλις τον πέρς, ξαστοχάς πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζοχτούν τα παιδιά τ' χωριού, και τα ιδεί γιατρός ένα - ένα, θα τα θρεί ούλα άρρωστα...».

Ο τρόπος αυτός διαμαρτυρίας, μ' αυτή τη ζωντανή και δραματική διατύπωση, ανήκει στον «πολιτικό ανώμαλο» Χούχλα. Ένας σχετικός σεμινερνός τρόπος διαμαρτυρίας, βάφαμε ναβρεί πως εμείς σεργιανόμε νηστικοί και ζάρκοι... Αν καν' και θαρέσ' ο παπάς τ' καμπάνα και μαζ

«Δεσποτική» εκδρομή

Ο «δεσπότης» εν μέσω του «ποιμνίου» του

«Πήραμε τα βουνά» μαζί με το «δεσπότη» μας την Κυριακή της Αποκριάς και πήγαμε εκδρομή στον χιονισμένο Παρνασσό. Στο βουνό του Απόλλωνα, του Διονύσου και των Μουσών.

Με σιγουριά, ο Παναγιώτης ο οδηγός του λεωφορείου, μας ανέβασε στα δυο χιλιάδες μέτρα, περίπου, εκεί στις εγκαταστάσεις του χιονοδρομικού κέντρου. Ανεβήκαμε με το τελεφερίκ εκεί που γίνονται οι χιονοδρομίες. «Συγγένιασε στον Παρνασσό...». Εκείνη η απαλή ανοιξιάτικη συννεφιά μαζί με το λαμπερό χιόνι και το θαριοφορτωμένο αυτό βουνό από έλατα, μας έφεραν την ξενισιά και μας ξεσυννέφιασαν από τις έγνοιες, τα σκελécια και καθάρια φώτισαν την ψυχούλα μας.

Ο «δεσπότης» μας ήταν το επίκαιρο θέαμα όλων, όπου εκεί στο κάτασπρο χιόνι απανθάναν οι φωτογραφικές μηχανές των ξένων - αλλοδαπών.

Ένας μπόμπιρας, εκεί πάνω, δεν ήθελε ν' ακολουθήσει τον πατέρα του και γκρινιάζοντας τούλεγε: «Θέλω να ιδώ τον παπά». Το μεσημέρι, φάγαμε σε καθαρότατη ταβέρνα, στο

χωριό Αγόριανη (σημερινή ονομασία, Επτάλοφο).

Ατμόσφαιρα πέρα για πέρα φιλική, που εύθυμη την έκανε η εκλεκτή ρετσίνα. Χορός πάντων στον άλλο χορό. Ο «δεσπότης» μας ήταν και στο χορό όπως και στα καλαμπούρια τέλειος.

Εκείνος ο ακάλεστος άγνωστος «δεσπότης», αφού μας «ευλόγησε», στρογγυλοκάθισε στο λεωφορείο, που περίμενε στην πλατεία ταχυδρομείου, μας γέννησε την περιέργεια, ποιός νάναι; Αφού μας παίδεψε τότε έβγαλε την προσωπίδα - μάσκα και φάνηκε το πρόσωπο του αγαπητού Νίκου Κουτσοδήμα, που είναι και μέλος του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε μαζί με τις «ευλογίες» του να κάνουμε κι άλλη εκδρομή. Μόνον που τότε δεν θάναι ούτε «δεσπότης» ούτε «παπάς» γιατί δεν θάναι Αποκριές με καρναβάλι!

Η πρωτοτυπία, οι καινούργιες παραστάσεις μ' εκείνη την ξέγνιαστη παιδική ατμόσφαιρα, που τόσο μας ξανάνωισε, θα μας μείνουν αξέχαστα. Δεν ήταν μια επιτυχία για όλους μας, αλλά και για την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ που την οργάνωσε;

Μια κριτική επιφυλλίδα

(Συνέχεια από τη σελ. 3)
έχει τις οποιεσδήποτε απόψεις. Το ίδιο όμως δεν αρμόζει στο Κοινόν. Συμβούλιο.

Γ'.

Θάταν σοβαρή παράλειψη να μην εξάρουμε, απ' αυτό εδώ το χώρο, τις πολύτιμες, δύσκολες και εξαιρετικά φιλότιμες προσπάθειες του Γιάννη Χαβέλα. Δεν φείδεται κόπων και ευθυνών ο αγαπητός Γιάννης, όντας οικογενειάρχης, ν' ασχολείται αόκνως και αδιαμαρτυρητάς με το δυσκολάτατο έργο έκδοσης ετούτου του φύλλου. Ο Γιάννης κάνει κάτι παραπάνω από το χρέος του. Φοβάμαι όμως πως εμείς δεν τον βοηθάμε όσο πρέπει, ή και τον στενοχωρούμε, ενώ δεν πρέπει.

Δ'.

Ως προς την απόφαση της εφημερίδας να μην αναμινύεται για κανέναν λόγο με τα πολιτικά κόμματα και τους πολιτικούς αρχηγούς, είναι α-

πόλυτα ορθή. Φτάνει μόνο η απόφαση αυτή να τηρείται άνευ όρων και περιορισμών. Άλλωστε η κάθε πολιτική πράξη γένη κόμματος ανάγεται στο σύνολο της πολιτικής του και των προσανατολισμών του, που βρίσκονται στο στάδιο της εξέλιξης και συνεπώς της συζήτησης και της αμφιλογίας. Δεν μπορεί κανένας έμμεσος ή άμεσος να λαμβάνει την όποια θέση, επειδή αυτός τη φαντάζεται ορθή και να τη στέλνει στην εφημερίδα. Το πως τη φαντάζεται ορθή, αυτό αποτελεί ελεύθερη, μα προσωπική του υπόθεση και όχι υπόθεση όλων μας. Στο κάτω - κάτω η όλη πολιτική του όποιου πολιτικού (το τονίζουμε αυτό) μοιάζει με το... αυγό, που μπορεί νάχει καθαρό περίβλημα απόξω, με το αν είναι κατάλληλο για θρώση, αυτό θα φανεί όταν το σπάσεις. Με μόνη τη διαφορά ότι η κόττα δεν επιμελείται καθόλου με την εμφάνισή του αυγού της.

ΗΛ. Ι. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΕΥΧΕΤΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Όλα όμορφα, όλα καλά, όπως έπρεπε, καθώς ταίριαζε. Ήταν η ηθική αμοιβή της Αδελφότητας. Η προετοιμασία τών ημερών με κόπο και μεράκι δικαιώθηκε από τους φίλους μας συνδαιτημόνες, αφού εκείνοι έμειναν ευχαριστημένοι.

Το κέντρο «ΚΑΣΤΕΛΛΟ», όπως κάθε χρόνο, φιλόξενο, καθαρό, νοικοκυρεμένο, με κουζίνα εκλεκτή και μουσικό επιτελείο, που ικανοποίησε όλους μας. Όλο το Δ.Σ. υποδέχονταν τους επισκέπτες - προσκαλεσμένους μας και πρόσφερε γαρύφαλλα στις κυρίες και δεσποινίδες. Σ' όλα τα τραπέζια ήταν αφημένο το τελευταίο φύλλο της εφημερίδας μας «Σελλαδίτικα Νέα».

Στις 10.30 εκείνης της Παρασκευής 11 Απρίλη, ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Γιάννης Χαβέλας, πλαισιωμένος πάνω στην εξέδρα - πίστα από όλα τα μέλη του Δ.Σ. ηγηθήναι τούτα τα λόγια στους καλεσμένους μας:

«Αγαπητοί μας φίλοι: καλησπέρα σας. Η αποψινή συγκέντρωση και εκδήλωση δεν μοιάζει με τις άλλες διασκεδάσεις μεταξύ ξένων πελατών σε κάποιο κέντρο. Απόψε είμαστε τα μέλη και οι φίλοι της Αδελφότητας, όπου φιλικά όλοι μαζί θα διασκεδάσουμε, όπως είναι ο σκοπός κι ο τίτλος ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ. Σας ευχαριστού με για την τιμή και σας ευχόμαστε καλή διασκέδαση».

Η εκδήλωση σ' εκείνο το ανάμωμα έγινε πιο ζεστή απ' την αρχή ακόμα, αφού το πρόγραμμα άρχισαν τα τόσο συμπαθητικά αδέλφια, Λάμπρος και Στάθης Νάνος, που τιμητικά, απλά κι αληθινά τα παρουσίασε το μέλος του Δ.Σ. κ. Γ. Τζουβάρας με κείνα τα λόγια:

«Καλησπέρα σας. Το πρόγραμμα θ' ανοίξουν οι νεαροί αδελφοί Νάνου, με την κιθάρα και το μαντολίνο τους. Και μια διευκρίνιση. Οι αδελφοί Νάνου, ίσια - ίσια δεν είναι νάνοι ούτε στο μπόι, όπως τους βλέπετε, ούτε και στην ευαισθησία, όπως αμέσως θα διαπιστώσετε. Ένα χειροκρότημα στα παιδιά, για πιο ψηλά».

Όπως αληθινά ήταν τα λίγα λόγια, έτσι αληθινά ήταν τα παρατεταμένα χειροκροτήματα που τα φώτιζαν πλατιά χαμόγελα. Ακολούθησε η μουσική με λαϊκά, ελαφρά, ευρωπαϊκά, δημοτικά, ξένη μουσική. Η εναλλαγή - ποικιλία της μουσικής ήταν ό,τι το καλύτερο. Χάρα και ευθυμία, χορός και διασκέδαση, μέσα σε πολιτισμένη, ζηλευτή ατμόσφαιρα.

Η λαχειοφόρος αγορά με τους εβδομήντα πέντε τυχερούς λαχνούς, έδωσε μια άλλη όμορφη και φιλόδοξη νότα.

Νοιώσαμε σαν ένας άνθρω-

Χριστός ανέστη Αγιά Σοφιά

Τη νύχτα της Ανάστασης
φορέσαν τ' άστρα γιορτινά
μ' ασήμια και ζαφείρια
τον ουρανό στολίσαν
και στην Αγιά Σοφιά
φερούγισαν άσπρα πουλιά
στεφάνια λουλουδένια
στα καμπαναριά της ρίξαν.

Ήρθε κι ένας τρανός αετός
με χρυσαφίες φτερούγες
τις πύλες άνοιξε με θεϊκό ραβδί
τ' Άγιο ποτήρι ακούμπησε
στο υπέρλαμπρο ιερό της
κι έλαμψε τότε η εκκλησιά
στου σκοταδιού τη νεκρική σιγή
μαγεμένη πολιτεία ιερή.

Γιαλοί και πέλαγα γαλάζια
σκόρπισαν γύρω της σμαράγδια
φέραν αρχόντους βασιλιάδες
από ταξίδια μακρινά
στους ρηωμένους μαχαλάδες
αετοί με κόκκινες λαμπάδες
λέγαν Χριστός Ανέστη Άγία Σοφιά
και πέταξαν στον ουρανό σαν ζωγραφιά.

Τζώρτζια Γιώτη - Νταβεντόφσκη

28.3.86

Οικονομικός Απολογισμός

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ
ΑΡΤΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 85 - 86

Α'. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ
Εισφορά μέλους	10.000	Προβολείς (Πυρσός)	12.140
Συνδρομές μελών	27.760	Όργανα Μαθητ.Στέγης	5.825
Επιχορήγηση Κρά- τους	99.860	Γιρλάντες (Πυρσός)	3.300
Ημερολόγια	2.200	Βιβλία (Πυρσός)	42.018
Εισιτήρια. πούλμαν		Αθλητικά είδη (ΑΕΣ)	25.000
Πάσχα	7.525	Εκδρομή στο Παρνασσό	11.000
Χορός (11.4.86)	104.900	Δώρα ξενημετένων μας	20.900
		Δώρα λαχειοφόρου	
		(11.4.86)	16.189
Σύνολο	254.245	Γαρύφαλλα χορού	3.750
Προηγούμ. υπόλοιπο	289.130	Χαρτικά, φωτ)γραφα	9.200
		Γραμματόσημα	6.890
Γενικό Σύνολο	543.382	Συνδρομές «Πανηπ)κή»	2.480
Μείον έξοδα	158.692	Σύνολο	158.692

Β'. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Σελλαδίτικα Νέα»

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ
Συνδρομές	165.960	Εκτυπωτικά	70.200
Προηγ. υπόλοιπο	113.993	Φωτοαντίγραφα	608
		Ταχυδρομικά	1.898
	279.953		
Μείον έξοδα	72.706	Σύνολο	72.706

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ			
ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Αδελφότητα	543.382	Αδελφότητα	158.692
Εφημερίδα	279.953	Εφημερίδα	72.706
Σύνολο	823.335		
Μείον έξοδα	231.398	Σύνολο	231.398
Υπόλοιπο 11.4.86	591.937		

Ο Πρόεδρος
Γιάννης ΧαβέλαςΟ Ταμίας
Παυτέλης Αθανασίου

πος. Στις δύο, έσδισαν τα φώτα της ορχήστρας, μαζί κι η αποχώρηση.

Έμειναν όμως αναμένα στη μνήμη και στις καρδιές μας, η ευθυμία, το κέφι, η ικανοποίηση, το φρεσκάρισμα των σχέσεων και των αισθημάτων.

Έμεινε η αδελφότητα, η αγνή αγάπη. Εκπληρώθηκε ο σκοπός, το ιδανικό, η φιλοδοξία της Αδελφότητας, που είναι και η αμοιβή της. Πολύ όμορφα.

Κυκλοφόρησε

Κυκλοφόρησε σε δίσκους και κασέτες, στίχους του, ο συγγραφέας Λεωτέρης Δ. Τζουβάρας. Τίτλος του δίσκου είναι «Γειά σου Τζίμα μου, αηδόνι», σε μουσική Βασίλη Σιούκα και ερμηνεία Κώστα Τζίμα.

Σε λίγες μέρες κυκλοφορεί άλλος δίσκος με ερμηνεία την Ελπίδα Μπραχοπούλου.